

2. Pôstna – 4.3.2012 – VP

Text: OZEÁŠ 5,15 + 6,1

Milí bratia a sestry v Pánovi Ježišovi!

Ešte sa to dá, ešte je cesta späť, dvere sa ešte nezamkli...

Kde to som? Som už príliš ďaleko na to, aby som sa vrátil? Prečo som tu? Prečo som na tejto ceste? Prečo som vykročil týmto smerom? Ak sa pýtame samých seba tieto otázky, znamená to, že ešte nie sme príliš ďaleko. Znamená to, že sa ešte vieme obrátiť a to v doslovnom i v tom vnútornom zmysle. Ešte sa to dá, ešte je cesta späť, dvere ešte nie sú zamknuté...

Je možné, že by sme sa pomýlili? Je možné, že sme na inej ceste ako na tej, ktorá vedie k Bohu? Je to možné. A myslím si, že je možné a často až príliš reálne, že sme sa nepomýlili, ale vybrali sme si tú svoju cestu dobrovoľne. Sme slobodní. Páči sa nám. Až do chvíle, keď zistíme, že sme boli oklamaní. Že sme mimo skutočného požehnanja.

A vtedy sú dve možnosti: zostať, ísť ďalej bez pokoja, alebo sa obrátiť a vrátiť sa. Vrátiť sa k Nemu. A zvoliť si tú jeho cestu. Cestu, ktorá je menej vyšliapaná ako tá naša, cestu, ktorá sa málo využíva. Zvoliť si cestu za Ním.

Podme, vráťme sa k Hospodinu!...

Nájsť cestu k Bohu je také jednoduché...a zároveň také ťažké...Na cestu späť si potrebujeme zobrať len dve veci: svoju úprimnosť a slová. Cesta k Bohu si nevyžaduje nič iné len úprimné vyznanie svojej viny, nič iné a predsa tak veľa...

Nevyžaduje si žiaden mimoriadny výkon, nič, čoby stálo veľa peňazí. Pán Boh dokonca od nás nežiada, aby sme si svoju vinu odpykali, odčinili. Čo je dost čudné, nelogické a zároveň úžasné. A napriek tomu, ťažké pre mňa.

Nie je jednoduché zistiť, že som mimo, že som na tej nesprávnej ceste a že idem zlým smerom. Pretože sa mi zdá, že toto, čo žijem, je to dobré pre mňa a pre moju budúcnosť. Že tie moje rozhodnutia sú najlepšie...

Ale ako dlho to potrvá, dokiaľ spozorujem, že to, kde som, som si zaviniť sám? Že to, čo sa deje, že je to dôsledok mojich rozhodnutí, mojich zlyhaní? Ako dlho budem kráčať po nesprávnej ceste, pokiaľ si uvedomím, že jej cieľ nie je v Bohu? Niekoľko dní? Mesiakov, niekoľko rokov? Aj keby. Aj keby to bolo niekoľko rokov, ešte je čas sa obrátiť a vrátiť sa k Bohu. Ešte je čas uznať svoju vinu a hľadať jeho tvár.

Ešte je čas, aby sme každý v tej svojej tiesni túžobne hľadali cestu späť, zobrali svoju úprimnosť a vyslovili slová: *Odpusť mi, Bože. Odpusť mi všetky moje viny. Zober ich preč, Pane.*

A Boh ich odpustí... a Boh ich zoberie. Ale nemôže ich len tak zahodiť. Zoberie ich a.... položí na Ježiša.

Vrátiť sa k Bohu znamená zastaviť sa, obrátiť sa a urobiť prvý krok späť a potom ďalší a ďalší. Je to také ľahké a také ťažké zároveň, však?

Vyžaduje to totiž jednu ťažkú vec. Zapriet' seba, svoje túžby. Je to ťažké, najmä, keď sa nám tak dobre išlo, keď to pred nami bolo také široké a tak dobre vyšliapané.

Ale otočiť sa a povedať tie slová *odpusť mi*, povedať ich úprimne, nie naprázdno - je jediný spôsob. Amen.

Ilona Bázliková